

at partere dette ud i 20 Portioner, naar hver Mand skulde dele retfærdig. Det var da ogsaa saaledes, at vi kun fik Paalæg nok til 1 Dag i Stedet for til 2, og naar saa de 2 Dage var hengaaede, var det almindeligt, at vi af Kompagnichefen fik følgende Erklæring:

„Tørkost til Mandskabet er endnu ikke ankommen, men saa kunne I rimeligvis vente at faa samme en Gang i Morgen, saa I maa være sparsommelige med det, I har.“

Som De vil se, en køn Behandling af indkaldt Mandskab. Som det var med Tørkosten, var det ogsaa med Brød til de fleste Tider. Gentagne Gange fik vi den Meddelelse, „at Brød desværre ikke var ankommet i Dag, men kunde ventes i Morgen.“ Paa den Konto tror jeg Krigsledelsen har tjent Penge i Aar.

Det gik saa vidt, at vi i 3 Dage ikke havde Brød, i hvert Fald var det saadan ved 1ste Kompagni.

Da Manøvren skulde være „krigsmæssig“, medførtes intet Marketenderi.

Det var for Resten heller ikke saa helt upaaklageligt med „Middagsmaden“. Vi have saaledes et Par Gange været Vidne til, at ca. 400 Pd. Oksekød ere gaaede „i Hundene“ paa Grund af dets fuldstændige Forraadnelse.

Ligeledes have vi flere Gange maattet forlade vort Kvarter om Morgenen uden saa meget som at faa en varm Morgendrik.

Nu vil maaske en og anden Læser sige: „Hvorfor klagede De ikke til de overordnede?“ — Jo, ganske ligefrem, fordi vi vide, at der intet Hensyn vil blive taget til Klager, og man skal dertil passe paa, at ens Klage bliver fremsat saa spagfærdigt som muligt. Ellers er man hjemfalden til ca. 5 Dages mørk Arrest, og dersom vi ville slutte os sammen i Kompagnivis og samlet fremføre vor Klage, vilde vi uden Tvivl, takket være den modbydelige og forældede militære Straffelov, blive straffede for Forsøg paa Mytteri.

Men klaget blev der. Nedskriveren af disse Linier henvendte sig en Dag til en Officer ved Kompagniet og klagede over Forplejningen og over, at vi ingen Brød havde. Jeg fik følgende, meget karakteristiske Svar: „Hvad Fanden kommer det mig ved? Tror De, at vi Officerer ere Restauratører? Er De utilfreds med Forplejningen, skulde De hellere rejse til et Land, hvor der ingen Værnepligt findes.“

Som et sidste Bevis paa, at Kosten har været utilstrækkelig, kan anføres, at vi 2 Gange fik udleveret Konserver med den udtrykkelige Befaling, at der ikke maatte spises uden nærmere Ordre, men tvungen af Forholdene spiste vi trods dette vor „Daasemad“, og naar det blev opdaget, skulde det straffes haardt. I den Anledning begyndte vedkommende Sergenter at notere Numrene paa Synderne, men naar det saa viste sig, at hele Kompagniet havde spist sine „Daaser“, blev Sagen dysset ned.

I det store og hele kan man fastslaa, at den nu afsluttede „store, krigsmæssige“ Manøvre har været en Fiasko for Overledelsen. Den har vist sin absolut manglende Evne til at organisere og til at styre et saa stort Apparat. Gud bevare os, dersom vi i en virkelig Krig fik samme Behandling. Jeg tror, at „Kuglesprøjten“ en skønne Dag tog en fejl Retning. Og hvad kan det hjælpe at udvide Forsvaret, naar man ikke kan styre det, man har, paa en forsvarlig Maade.

Til Slutning et Par Ord om Kaptajnen ved 4de Bataillons 1ste Kompagni, nemlig den fra Mylius-Erichsens Grønlandsekspedition kendte Deltager. Denne Mand, i hvem vi havde haabet at faa en human overordnet, viste daglig sin fuldstændige Mangel paa Forstand til at omgaas Mennesker, om end det i dette Tilfælde kun var „Soldater“.

Han maatte høre det tidt under Manøvren, hvor vi højlydt tilkendegav vor Misfornøjelse med hans Maade at lede Kompagniet paa, men han skal ogsaa høre det fra disse Spalter, nemlig dette: Kaptajn Koch havde hele Mandskabet imod sig. Hans Maade at være paa var brutal. Hans Optræden kunde til Tider faa Harmen til at koge over i enhver tænkende Soldat. Her et Par Eksempler.

En Dag, da vi havde gaaet en meget lang og streng March, ca. 6 Mil, blev en af vore Kammerater syg og besvimed af Udmattelse. Da vi sent om Aftenen naaede Sd. Jernløse, hvor vi skulde indkvarteres, blev den syge meldt til Kaptajn Koch, men hør, hvilke Vidsomsord han fremsagde: „Lad ham bare ligge, han kommer sig s'gu nok.“ Soldaten laa nemlig i Vejgrøften, og Vejret var meget fugtigt som Følge af en tæt Taage.